

ЛИЛИКА

Мени сви кажу да сам глупа. И мама и тата и сви. Само ми мој мали Бата не каже. Он још не зна да говори. Али није ни важно што сам глупа ако је мени овде лепо. Је л тако. Ја тако мислим.

Ја овамо увек долазим. То је чика Анарина шупа за Арва па долазим само кад знам да је он већ био и да више није ту. Кључ сам му украла једанпут кад је свирао у онај његов грамофон. Тетка Бурбица није била коа куће па је он пио ракију и слушао народне песме а ја сам се полако привукла до стола на коме је била његова жица с кључевима и овај сам скинула. Он се после чуо. Питао је и мене. А ја сам рекла боже чика Андро како ја могу да знам где је твој кључ. И тако сада тетка Бурбица и чика Андра имају један кључ оа њихове шупе а ја други. Али више ми неће требати. Можда бих могла да им га вратим. Ал нећу. Кад пођем одавде некуда ћу га бацити. Баш ме брига за њихов кључ.

Онда ја дођем овамо и ћутим. Гледам кроз прозорче. Ако напољу није хладно отворим и врата. То радим само кад је мрак и не могу да ме виде. Волим да гледам кишу. Седнем на пањ поред врата па хаљинијом покријем колена да ми не зебу и гледам како с крова капље бућ бућ. То је смешно и лепо. То се мени свиђа.

Некад сам се овде и играла. Ту су ми биле и играчке. Све сам их била донела. Сада више немам ниједну. Ни овде ни код куће нигде. Ја више немам играчака. Више ми играчке нису потребне.

Овде ми је била једна мамина стара сукња. Оа ње сам правила Сашу. Саша је било једно дете које сам видела у јаслицама кад сам носила мог малог Бату. Имала сам и крпице. Њима сам Сашу повезивала. Волела сам да га облачим чисто па да ми увек буде леп. Имала сам и кутије. Једна је била велика и у њој је спавао Саша. Друга је била мања и лепша и у њој је спавала Лелица. Лелица је имала нацртане очи и уста и слатку слатку сукњицу. Њу сам украла једанпут од једне тетке на пијаци. Она је стајала поред стоје тезге са пуно пуно таквих лепих луткица и нешто с неким женама причала а ја се привучем па је дохватим и гурнем у ташну. Враћала сам се из школе па ми је било лако. А кад су ме оно ухватили ташну нисам имала па им је било лако. И имала сам овде још мојих ствари. Сада их више немам. Више ми неће требати. И ништа ми више овде неће требати.

Баш добро што их нисам оставила чика Андри. Он је цицирика. Пре неки дан је купио саламе за сто динара па појео сам. А мене ни Бату ни тетку Бурбицу није ни позвао. Они увек једу тако чика Андара одвојено тетка Бурбица одвојено. Тетка Бурбицу исто не волим. Она ме увек гради каква си прљава и шта то радиш и што не закрпиш те чараше. Па ме неки пут и удаара. И мене овде сви удаарају. То је зато што ме нико не воли. Ја тако мислим.

Онда сам мислила да их оставим Пеци. Ал он је мушкарац шта ће њему лутке. Сигурно их не би добро пазио. А то се њима не би свиђало.

И тако сам Сашу обукла његове најлепше хаљинице. Лепо сам га умотала да не назебе ћумуром му нацртала окице и обрве и уста а шпенадом му прикачила најлепшу капицу па ми никад није био овако леп. Плакала сам кад сам то видела.

Лелицу нисам много удешавала она је увек била лепа. Ал и њој сам огрнула један шарени огрначић па ми је била права глумица.

Креветиће сам им исто лепо удасила. Оа наше завесе данас сам исекала једно велико парче па сам им направила прекриваче. Ако ме мама због тога буде ударала нећу жалити. Ал мислим да неће. Она је данас сва срећна очи јој само сијају. Онда сам их покрила поклошцима па чика Андрином лопатицом за угаљ им испред шупе ископала гробове један за Сашу и један мањи за Лелицу. И онда сам их спустила унутра. Хтела сам и крстове да им ставим то сам видела на гробљу ал нисам умела. Само сам им побола по једно дрвце. А пре него што сам их затрпала у креветиће сам им то су сада били њихови санауци ставила по једну хартијицу ово је Саша и ово је Лелица. Било ми је жао што не умем да кукам као попови. То сам видела у Липници. Онда сам мало плакала. Само мало. И тако ја више немам ни мога малог Сашу ни моју малу Лелицу. Они су били као моја деца. Умрли су и моји мали Саша и моја мала Лелица. Не знам да ли ћу им некад доћи на гроб.

А баш док сам плакала они су ме викали. Мама је трчала око наше бараке и викала Милице Милице и мој тата је викао Мицо Мицо а онда је викао и Пеца Лилика Лилика. Волим кад ме тако зове. Он се сад чуди где сам. Нема га сигурно ме више не тражи. Њега никад нема кад ми треба. Ако баш ме брига кад је будала. А ја сам ћутала па ме нису нашли. Они и не знају да ја долазим овамо. А и да јесу. Можда би ме опет ударали али то више није важно. Више ни неће. Сутра ће ме моја мама одвести па ми више није важно да ли би ме опет ударили.

Моја мама се данас страшно пренемагала. Била је коа тетка Бурбице и коа тетка Леле и свугде и причала срце ми се цепа што сутра морам да одведем моју Мицу ал шта ћу кад је она таква и кад сам несретна ја сам све дала за њих лецу за мог Бату и моју Милицу. Ал ако нека прича. Видеће они. Вечерас су она и мој тата пили пиво па је моја мама мало била пијана и све овако бленула у њега хи хи. И хватала га за руке а тата њу за ноге. Онда су ме истерали напоље сигурно су опет оно рађили. А сутра она ће ме одвести и ми се можда више нећемо видети. Није ми ни жао. Баш ме брига за маму. Баш ме брига за тату. Баш ме брига за све.

Моја мама је курва. Тако каже мој тата. Ал он то каже само кад се свађају па можда моја мама и није баш курва. Има ту једна тета Јелена станује близу наше бараке. Она има пуно лепих шарених шарених хаљина и велику белу ташну и лепе високе ципеле и лепе ноге па ја волим да је гледам. А она се једанпут окрене па ме пита а што ме гле-

даш. А ја кажем лепа сте. А она се насмеје па отвори ташну и да ми сто динара. После сам ишла у биоскоп. Мислила сам да ћу и у посластичарницу ал ми није остало. Само сам купила чоколадицу. Пола сам је појела а пола сам дала мом малом Бати. Дада сам му кад мама и тата нису били код куће опет би рекли да сам крала. Та тета Јелена се мени свиба. За њу кажу да је курва. А ја мислим лако је њој да буде курва кад је лепа. Сви је мушкарци гледају и чика Младен и чика Андра и Пеца а мој тата он већ стално када она прође он овако уврће бркове а после каже мојој мами ух ала бих је па је моја мама страшно мрзи. А моја мама није лепа па она не може да буде курва. Ја тако мислим.

Једанпут сам у биоскопу гледала како је једна глаумица заборавила сам јој име била курва па имала лепа бела кола и бели телефон и лепе хаљине и увек лепу косу па су код ње долазили неки дебели ћелави мушкарци и купали се у њеном купатилу. Ал сви они нису били важни кад је волела једног Вилија што је продавао књиге. Тај Вили је стално долазио и читао јој оне своје књиге и увек био страшно тужан што и она неће с њим да чита његове књиге. Онда је он једанпут отишао а њој је онда било жао што није с њим читала његове књиге па је онда хтела да се уда за њега. Онда је отишла у робну кућу и купила белу хаљину и хтела је сутра да купи и вео ал увече је дошао један ганстер па овако пук пукнуо на њу и она је умрла. А ја сам страшно плакала било ми је страшно жао што се није удала за оног Вилија он би јој стално читао књиге. А моја мама има велику главу и криве ноге и кварне зубе па она не може да буде курва.

Она се зато и љути кад јој мој тата каже да је курва.

А мој тата тад јој каже ти си курва курветино једна. Онда се они посвађају па моја мама каже мом тати марш пропалицо ништачка хи хи годину дана сам те ранила то кад оно тата није радио гаде чокадијски губи ми се из куће ја до деветнаест година нисам знала шта је мушкарац. А он јој онда каже уф уф што ниси знала а копиле ти сигурно донела рода. То он мисли на мене. Онда моја мама почне да удара мог тату а мој тата моју маму па мој јадни мали Бата почне да плаче па га ја узмем и брзо побегнемо напоље. Тада се сви у ходнику љуте и сви нешто причају како нас треба отерати одавде и како треба позвати милицију и све нешто такво уф ко да су ми они бољи. А мој мали Бата тад увек плаче па ја мислим како он није мој мали брат него моје мало дете и певам му луду луду моје дете мало луду луду. Кад порастем родићу једног таквог Бату. И крстићу га баш Бата а не као што су мог малог Бату крстили Мирослав. То ми се име баш не свиђа.

Кад је моја мама овако мала као ја њен тата је био партизан. Онда су у Липницу дошли четници па су мамину маму заклали. Онда су дошли Немци па су на мамину кућу пуцали из топа а Липницу запалили. Онда су сви отишли у шуму и нису имали шта да јеау па су их Немци јурили са кучићима и бацали бомбе из авиона. А моја мама и мамин мали брат и мамина баба су имали козу па им је било лако. Ал онда је један авион козу убио па је мамина баба умрла а мамин мали брат се изгубио а мамин тата партизан погинуо. И тако моја мама више није имала никога. Онда је моју маму

узела она баба Ружа уф што је мрзим па је она моју маму много мучила и дала је у дом. У дому је моја мама учила школу. Ал тамо се њој није свиђало па је онда побегла овамо. И сад је моја мама чистачица у нашем хотелу. Наш хотел се зове Србија. И све жене овде су чистачице или перу веш или су куварице а мушкарци су лојачи или доносе пиво и ракију и хлеб само је чика Андра портир а чика Степа шофер. А онда ме је моја мама родила.

Мој тата није мој тата. Тетка Бурђица ми је рекла да је мој прави тата био гост у хотелу. Он ме је мојој мами само направио па отишао. Моја мама нема оа њега ни слику ни писмо. Она то крије па каже да је мој тата у где оно беше никад не могу лепо да кажем. Једанпут сам је питала је ли то тамо у Америци. А она каже још даље. Али да мене мој тата воли па макар да је мој тата и тамо даље оа Америке он би једанпут дошао па би ме метнуо на крило и рекао како си Милице моја лушо и срце. Је л тако. Ја тако мислим.

Кад сам ја била мала једанпут сам се ноћу пробудила да пишким па сам казала мама хоћу да пишким а моја мама није била у соби. Ја сам се онда страшно уплашила па сам устала и почела да трчим по соби и да вичем мама мама где си моја мамиче и нико ми није одговарао само је био мрак. Онда сам искочила кроз прозор на улицу па сам и напољу викала мама мама где си мамиче и нико ме није чуо. А ја ништа нисам видела само мрак и неке вееелике куће и неке вееелике оволике сијалице и била сам много мала и само сам некуа трчала. Онда сам дошла у неки парк и сакрила се под клупу и плакала. Онда ме је нашао један милица-

јац и одвео ме у милицију и дао ми коцку шећера и ђебе и седео поред мене док нисам заспала. А моја мама је дошла тек ујутро и рекла јао боже што сам несретна с тим дететом па ја сам морала да радим и ја сам је закључала како је само изашла. А моја мама ноћу није радила ја сам то знала.

А онај милицајац се звао чика Божа и мени се свиђало што се звао чика Божа. Он је онда долазио код нас и увек причао са мном и он се мени много свиђао. Само увек кад смо ми најбоље причали моја мама би ме послала да се играм или да нешто купим. И једанпут кад сам коа чика Боже седела у крилу ја сам зовнула маму па сам устала и полако питала моју маму мама је а да га зовем тата. А моја мама ми је рекла ћути будало. И онда ми је дала банку да идем да купим бомбоне.

Ја сам тада пожурила по бомбоне и све сам трчала јер сам хтела још да причам са чика Божом и хтела сам да га послужим бомбонама. Ал кад сам се вратила наша врата су била закључана. Онда сам мало мало лупала и викала отвори ми а они ми нису отворили па сам отишла и нисам се вратила све до мрака. И моја мама ме је после опет ударала. А оне бомбоне сам бацила.

Онда су долазили и Аруги. Моја мама би ме увече ставила да спавам доле на оном дучецићу на коме сад спавамо ја и мој мали Бата или би ме ноћу тамо пребацила па бих се ја некад пробудила и уплашила и викала мама избаци тог чикку из мог кревета хоћу да спавам с тобом хи хи баш сам била блесава. Ал то само у почетку. После сам ћутала и гледала шта раде. Онда су долазили и дању. А ја сам волела да они долазе дању зато што би ме моја мама пуштала да се играм и давала ми

паре за биоскоп а увече сам опет могла да спавам с њом. А једанпут сам из биоскопа изашла раније то је био неки рат а ја рат не волим па сам дошла и лупала мама мама отвори. Онда ми је моја мама отворила и ја сам видела да у нашем кревету лежи један чика. А моја мама је мало покрвенела и рекла оном чики а ја ти нисам рекла да имам ћерчицу. А он се мало зачудио па гурнуо руку у панталоне на столици и дао ми пет банке за бомбоне. А ја сам после почела да не идем ни у биоскоп ни по бомбоне него сам увек чекала да се закључају па бих лупала и рекла како сам паре изгубила па би ми те чике давале и по сто динара. Ал моја мама се због тога прво само љутила а после почела и да ме удара и једанпут ми је тако ударила главу о орман да ми је после испод очију било овако црно као угаљ. И више нисам смела.

Моја мама мене не воли. Моја мама воли само мог малог Бату и мог тату и никога више. Ја не волим кад мушкарци имају бркове ал мој тата је леп. А и бркови су му мали. Он није висок као чика Младен а ни као чика Бока а ни као чика Мића али како он игра кола. Испрси се а главу овако забаци па цулка ногама цулка док му кошуља само архти. Кад су се тетка Лепа и чика Бока венчали па кад је тетка Лепа лежала на кревету зато што је имала оволики стомак и није јој било добро па су им се сви подсмевали као да су ми они бољи чика Андара је свирао у онај његов грамофон а мој тата је играо па су га сви гледали. Само кад је било најлепше моја мама се напила па се потукла с једном тетом којој не знам име. А онда се посвађала и с татом и они су се потукли па су баш све покварили. А на Батин рођендан моја мама

је изјурила из куће једну тетку Зорицу што нема мужа зато што је мој тата гледао. После су се она и мој тата опет потукли и она је почела да баца тањире и чаше и јурила га с ножем око баракe. А мој тата је бежао испред ње и овако се бечио је л си луда је л си луда хи хи. Али на крају се моја мама и мој тата увек помире. Онда му моја мама седне у крило и каже му никад више то немој је л да нећеш и гура му језик у уста а мој тата је пипка испод сукње. После мене терају да спавам па легну у кревет и ја се направим да сам заспала па гледам шта раде. Али то је било само у почетку. Сада ми то више није интересантно нисам ја више мала.

А прошле године са мном у разрезу су биле једна Радоњић Јованка и једна Станковић Душица и једна Којадиновић Лепосава и још неке девојчице и ја сам причала шта све има мушкарац а шта жена и како они то раде. Оне будале ништа нису знале. Ја их за време одмора скупим у Аворишту и све им лепо објашњавам а оне ми доносе лепе овалне земичке и погачице лепше од школских и банане и поморанџе и чоколаде. Па сам ја прошле године много јела. Ја једем као провала то каже моја мама. А неки пут сам из школе доносила и моме малом Бати. Онда ми оне кажу ух то је одвратно. А ја им кажем а ви ћете ми бити боље што мрзим те курве што ми се праве fine. А онда сам опет понављала па ове године то већ сва деца знају и банане и чоколаде више не добијам.

А једанпут сам видела како то ради тетка Смиља Пецина мама. Тетка Смиља је стара и дебела па сам мислила да не уме. Пецца има једног брата он је убио милицијца па је сад на робији. А Пецин тата

је побегао од Пецине маме па је сад у Ритопеку. А Пецца је на вратима ексером пробушио рупу па ме звао Лилика Лилика оди то кад је код њих био дошао онај чика Среја па смо ми гледали кроз ту рупу. Тетка Смиљине сисе су овако висиле а блаке су јој седе и она се гола овако гегала по соби па ми је мало било гадно. А после ме Пецца одвукао између наше баракe и оне куће до нас тамо где је онај велики сандук за ђубре и где је увек мрак па ме љубио и штисао и избалавио и хтео да ми гурне руку доле. И стално овако виче ајде Лилика ајде. А ја сам побегла. Мисли он да сам ја будала.

Ја Пеццу нисам волела. Волела сам једанпут једног Јанка. То је било у Липници. Он је био велики још већи него чика Младен па имао жену ал му умрла. И имао је коње и кола па кад их тера а он седи све овако. И имао је оволике руке па кад ме дохвати да ме погне на кола а ја све пребледим. А он ме пита је л те стра. А ја му кажем није. А он ме пита што ме тако гледаш. А ја му кажем онако. Хтела сам да му кажем хоћу да се удам за тебе па нисам. А онда сам морала да пођем у школу а и она одвратна баба Ружа писала мојој мами ја више с њом не могу па ме је моја мама довила овамо. А онда је баба Ружа једанпут дошла код нас па смо ја и моја мама и баба Ружа ишле у циркус па сам ја баба Ружу питала а шта ради онај чика Јанко што има кола. А она ми каже ништа он се оженио. А ја сам онда дошла овамо на ово брадо па сам плакала.

И још сам волела једног Станимировић Љубомира. Звали су га Цврле. Он није био са мном у разреду па ме једанпут на одмор уписао а како се зовеш. А ја му кажем а за кај те интересира то сам

једанпут чула како је једна Тогица рекла једном војнику па се он збунио и више ме ништа није питао. Ако кад је будала.

И волела сам још неке мушкарце само не могу да се сетим.

А Пецу баш нимало нисам волела ух какав је. Кад сам ове године пошла у школу напунила сам десет година а Пеца има петнаест па је старији од мене више од четири. И он има криве жуте зубе и црвено шарено лице ух какав је. Али Пеца је добар па ја волим кад је уз мене.

Он не зна да говори. Две године био је и у дому да научи па ништа. Тамо је по цео дан копао кукуруз или радио нешто друго па је само научио да пуши и сад се страшно прави важан. Он не зна да каже ни како се зове. Кад га ја питам како се зовеш он каже Кека. А ја га још једанпут питам како се зовеш а он опет каже Кека. А мени то смешно чла га опет питам како се зовеш а он опет каже Кека. Онда ја страшно почнем да се смејем па ме он прво само гледа а онда почне да се смеје и он. Ни моје име исто не уме да каже па ме зове Лилика. А мени се свиђа да се зовем Лилика па га увек питам а како се ја зovem. И он увек каже Лилика. И кад ја перем веш у клозету у нашој бараци он стоји поред мене и онако пуши пуф пуф. Онда га ја питам кажи како се зовеш. А он каже Кека. Онда га ја питам а како се ја зovem. А он каже Лилика. Онда му ја кажем баци ту воду. А он баца. Онда му ја кажем наточи ми воду и завежи конопац. А он ми наточи воду и завеже конопац. И нисам га уопште волела и он је као и други мушкарци само гледа у жене и гвири кроз врата и прозоре па га због тога и ударају и увек гледа да ме гурне у

неки мрак да ме штита. Ал он је добар па сам га једанпут можда и волела. Само мало.

То је било онда кад су моја мама и мој тага свугде почели да причају како нисам добра како нећу да учим и имам све јединице и како не знају шта ће са мном. И почели су страшно да ме ударају. Сваки дан сваки дан. А то је било све зато што је мој тага почео да прича мојој мами она ће да буде курва па ће да донесе копиле и ја то не могу да гледам после ће сви да причају да сам је ја удесио и чим Бата мало порасте однећу га у село да га чува моја мајка. Онда се моја мама страшно уплашила и сваки дан кад смо биле саме ударала ме и питала хоћеш да будеш добра хоћеш да будеш добра девојчица као друге девојчице и ја сам увек рекла хоћу. Ал мој тага је и даље причао она ће да буде курва па ме је моја мама опет ударала. И тако сваки дан. Е тако кад би ме они ударали Пеца то чује код нас се све чује па дође на наша врата и лупа и виче. А и мој мали Бата сунце моје цакано и он стане преа моју маму и преа мог тату и овако прстићем на њих виче мојој мами и мом тати но но мама но но. И тада они престану.

Ал тада бих ја опет нешто учинила разбила бих шољицу или нешто ја сам страшно неспретна то каже моја мама па би мог малог Бату некуда водила а мој тага или моја мама би ме ударали. И ударали би ме све док се не упишким. Тада сам ја видела да они не воле да други чују да ме ударају па сам кад бих видела да хоће да ме ударају сваки пут трчала по соби и лупала и драла се што могу јаче јаво јаво убише ме јаво убише ме хи хи. Онда би се око наших врата опет сви скупили и викали доста доста зваћемо милицију и моја мама и мој

тата би ме пустили. Али онда су се моја мама и мој тата опет сетили па је после моја мама мог малог Бату некуда водила а мој тата ме каишем везивао за кревет а шалчетом ми овако стегнуо уста и једним штапом ме ударао ударао ударао и ја више нисам могла ни да бежим ни да вичем ни да плачем. И више ме нико није бранио.

Онда сам једне ноћи чула како моја мама прича моме тати да је ишла некуда и тамо рекла како ја нисам добра и како ће да ме дају у дом. Ја сам се тада страшно уплашила и видела сам да ме моја мама баш нимало не воли. А сутра је мени моја мама рекла више не знам шта ћу с тобом постала си страшна ја сам млада и треба да живим све сам дада за вас децу а неки милијаци и неки из општине причају да крадеш и хоће да те узму од мене и да те одведу у дом. Ја сам почела да плачем и пала сам на земљу и почела да грлим ноге мојој мами нећу мама да идеш тамо тамо је страшно не дај ме моја мамиче ја тебе волим не дај ме мама. А мој мали Бата је почео да цичи па је и он легао поред мене и викао секо а мојој мами но но но но но. Онда га је моја мама узела у руке а ја сам јој све љубила ноге немој мама молим те ја волим и тебе и тату и мог малог Бату и нећу више никад бићу добра ја вас много волим како ћу ја без вас. А моја мама ми је рекла ти мени увек обећаваш а сад више нема марш.

А увече кад су моја мама и мој тата лежали ја нисам спавала. А моја мама му је све причала како сам плакала и љубила јој ноге и све шта сам радила и како ћу можда да будем боља. А мој тата је рекао она ће да буде курва па после ће сви да

кажу да сам то урадио ја. Онда је моја мама рекла онда ништа даћемо је у дом. И онда су заспали.

А сутра после школе ја сам у клозету у нашој бараци прала веш тамо где сви перемо веш ја сваки дан перем веш па сам видела Пецу. Он је опет пушио цигару и ишао око мене и онако се правиво важан. А ја сам му рекла Пецо како се зовеш. А Пеца не уме да говори ал све чује. А он је рекао Кека. А ја сам му рекла а како се ја зovem. А он је рекао Лилика. Онда је он почео да се смеје као увек а ја сам му рекла знаш Пецо Лилику ће да одведу у дом и Лилике више неће бити. А он ме није разумео па се и даље смејао. Онда сам му ја опет рекла Пецо мене ће да одведу у дом. Тада је он разумео па је рекао не не Лилика не. Он је знао како је у дому њега су тамо страшно ударили па је прво неколико пута побегао ал тетка Смиља га је сваки пут вратила па после више није. А ја сам му рекла ја то нећу то хоће моја мама. Он је тада опет викнуо не Лилика не и почео нешто да ми прича што ја нисам разумела и песницама се овако ударао у главу. Ја сам му онда рекла моја мама је већ ишла да ме улишу. А Пеца се још неколико пута онако ударио у главу и стењао баш као да га неко удара и трчао све у круг око мене и опет причао нешто што нисам разумела. И онда отрчао напоље.

Ја сам тад проаужила да перем веш и нисам гледала за њим. А онда сам чула како нешто страшно лула па сам погледала кроз прозор и видела Пецу. Он је седео испод нашег прозора и једним штапом ударао у једну празну конзерву ударао и сав био црвен и викао што може јаче рура рура рура рура. А сви су знали да то значи курва и иза-

шли су на прозоре и почели да се смеју. Онда је и мој тата изашао на прозор и викао на Пецу Пецо бежи одагле Пецо бежи одагле. А Пеца није отишао него је и даље онако викао па је мој тата искочио кроз прозор и почео да га удара и да га шутира. Он-да је Пеца почео да плаче па је устао и почео да иде око наше бараке и овако викао ру ра ру ра ру ра и млатио рукама баш као да је полудео. А онда је сео испод њиног прозора и викао његовој мами тетка Смиљи рура рура. А тетка Смиља је изашла на прозор и рекла шта ти је Пецо је л си полудео. А Пеца је није гледао него овако подигао главу и исто онако викао као у небо па је тетка Смиља узела једно дрво и пошла да га удара. Тада је Пеца устао и овако сагнуо главу као да хоће да скаче у Саву и некуда отрчао.

После је дошао мрак а Пеца још није долазио. А ја сам га чекала чекала чекала па сам онда све оставила онако како сам прала и веш и сапун и све и пошла сам да га тражим. Свугде сам га тражила. И код биоскопа и на аутобуској станици и код ку-пагила и на пијаци. И нисам га наша. А онда сам пошла кући мислила сам нећу га наћи ал видим Пецу код једног излога. Ја онда дођем код њега и повучем га за рукав и кажем му где си био Пецо. А он окрене главу оа мене. Онда му ја кажем ајде Пецо ајде. И повучем га за руку. Он тада побе а и даље све овако окреће главу оа мене да ме не гле-да. Хтела сам да га поведем кући ал знала сам да би га тамо опет ударали па онда нисам знала куда ћемо. Онда смо прошли поред општине па поред амбуланта па поред оне прве велике нове куће. Тада сам му рекла оди да видимо како је унутра. И Пеца је ушао. Онда смо се полако спустили у по-

арум па је по степеницама и унутра било страшно мрак и ништа нисам видела ни Пецу. И ја га онда онако у мраку помиљујем по глави и пољубим у образ и кажем му немој Пецо немој. А Пеца само овако учини главом и каже ми не Дилика. Онда му ја увучем језик у уста онако како моја мама ради мом тати ал сигурно нисам умела добро па Пеца опет почне некеме да прети и да се удара по глави. Ја онда више нисам знала шта ћу па смакнем га-ћице и кажем Пеци ајде Пецо. И опет почнем да га љубим и милујем по глави. Тада је и Пеца мене почео да љуби и да ме стеже и почео да дрхти и раскопчао панталоне па сам и ја подигла хаљини-цу и он је почео да ме гура у стомак. Ја сам рекла не тако Пецо не тако. Ал он ме је све исто онако гурао у стомак. Тада сам хтела да легнем доле она-ко како сам видела да ради моја мама али доле је било прљаво па сам се уплашила да би одмах сви видели. И само сам се попела на прсте и стег-нула и ја њега и опет му рекла ајде Пецо ајде. А Пеца исто није умео мислила сам да он то уме бо-ље него ме је и даље гурао све у стомак и све она-ко стењао и онда тамо пустио нешто и убалавио ме по рамену и по хаљиници. И онда се овако обе-сно на мене. Ја сам га онда пипнула по лицу и рекла му немој Пецо да плачеш. А он се само ок-ренуо и побегло.

А кад сам дошла кући моја мама и мој тата ништа нису приметили него су ноћу опет причали ка-ко ћу за неки дан да идем у дом и како ће онда њима да буде лепо. А моја мама тада је рекла са-мо да ти из општине нешто не покваре они треба да дођу за дан два и они су курве неће да примају децу која имају оца и мајку а ја сам за ову др-

жаву дала и оца и мајку и брата покењам се на државу а сад ајде да спавамо. И онда су они заспали а ја сам се страшно уплашила. Ал нисам ништа заборавила.

А сутра изјутра кад сам ишла у школу ја нисам отишла него сам се направила болесна јао мама стомак јао што ме боли стомак па кад ме мама није видела гурнула сам прст у гушу и повраћала па ме мама пустила да не идем у школу. А кад су они отишли брзо сам кућу лепо уредила и моме малом Баги сам обукла оно ново оделце што је добио за рођендан и ја сам се очешљала пред огледалом и обукла ону хаљиницу што ми мама никако није дала да носим и чарале сам подвила у ципеле да ми се не виде исцепане пете па ми тетка Лела рекла па ти си Мицо баш лепа девојчица. Ал они нису дошли. Ни пре подне ни после подне ни увече. И ја сам се још више уплашила шта ћу сутра.

А сутра ме је моја мама рано пробудила и рекла како се осећаш данас мораш у школу. А ја сам рекла мама страшно ме боли стомак и имам страшан пролив ноћас сам неколико пута ишла у клозет. А моја мама је овако мрнула главом и опет ме пустила. И онда је она отишла а они су дошли.

То је био један чика што је био много лепо обучен и имао лепе беле руке и једна тета с наочарима и они су ме свашта питали. А ја сам се прарила луда.

Они су ме питали волиш ли ти твоју маму. А ја сам рекла страшно је волим умрла бих без моје маме. Онда су ме питали да ли мене воли моја мама и да ли ме моја мама удара. А ја сам рекла страшно ме воли и никад ме не удара. Само по-

некад мало. Онда су ме питали да ли ме воли мој тата и да ли ја волим мог тату. А ја сам им рекла и мој тата ме страшно воли и ја страшно волим мог тату и видите какву ми је лепу хаљиницу купио он ми увек купује нешто лепо. И још сам рекла мој тата је зидар има плату шездесет хиљада то он увек каже и моја мама има велику плату и они ми увек нешто купују а ја ћу да завршим школу па кад порастем велика зарадићу много пара и оавешћу моју маму и мог тату и мог малог Багу из ове бараке па ћемо тамо имати велики леп стан и фрижидер и телевизију и све. Па ће нам тамо бити много лепше него сад.

И још су ме они пуно питали и ја сам им пуно говорила и они су све слушали. А кад су полазили ја сам питала чико је л нећете да ме одведете у дом молим вас немојте и овако сам склопила руке како ћу ја тамо без моје маме и без мог малог Бате. А мој мали Бата тад се на њих овако насмејао и показао им зубиће па су се и они насмејали а онај чика ме помиловао по глави и рекао нећемо сине не бој се. И онда су отишли. А ја сам била много срећна.

А кад су дошли моја мама и мој тата ја сам опет била у старој хаљиници и ништа нисам рекла. Ал су им рекли аруги. Онда су ме моја мама и мој тата питали шта су онај чика и она тета овде радиле. А ја сам рекла мало су погледали и питали где су ти мама и тата а ја сам рекла раде и још су ме питали а што ниси у школи а ја сам рекла нешто сам болесна боли ме глава и они су још мало погледали по кући па отишли. После ме моја мама и мој тата више ништа нису питали него су ме пустили да идем да се играм. А увече кад смо уга-

сили сијалицу мој тата је полако питао моју маму шта ли ће бити с нама да л ће да је одведу. А мама је рекла сигурно ал мало морамо да чекамо.

После сам ја опет ишла у школу и све. Моја мама и мој тата били су много добри и ниједанпут ме нису ударали а моја мама ме једне недеље посла с тетке Лепом на рингишип и онда трчала за нама и викала на улици а што сине ниси обукла нову хаљиницу врати се да ти обучем нову хаљиницу а онда опет истрчала и викала Мицо сине буди тамо добра и немој сине да се испрљаш. И ја сам тад много волела моју маму и била сам много срећна.

Ал једанпут кад сам ја дошла из школе мојој мами и мом тати је дошло једно писмо и у том писму је писало да ме у дом неће водити. Ја сам ћутала и правила се да ништа не знам и хтела сам опет да будем срећна. Ал су моја мама и мој тата били страшно љути и моја мама је викала сви су они курве мајку им њину па сам се уплашила. И онда сам дошла овде да седим. А кад сам се увече вратила моја мама и мој тата су почели да вичу на мене курво курво једна где си досаа била кад ћеш да се поправиш и шта си причала онима из општине. И онда је моја мама одвела мог малог Бату код тетке Лепе а мене су опет везали за кревет и онако ми шалчетом везали уста и онда су ме моја мама и мој тата страшно ударали па сам се опет сва упишвила и после сам стварно била болесна и стварно нисам могла да идем у школу мајке ми.

Онда су моја мама и мој тата опет ишли код тетке Бурбице и код чика Андре и код тетке Лепе и код свих и моја мама и мој тата су причали како ја идем у Нови Београд тамо где се граде соли-

тери и причам са Шинтарима и Црногравцима и како има свакаких људи неки ће ме упропастити па ћу после да будем курва па ће сви да причају како ко је то урадио мој тата. А ја сам се тамо само понекад играла и нисам ни с ким ништа причала.

И још су моја мама и мој тата причали како сам два пута понављала и како опет имам све јединице. А то је тачно ја не волим да идем у школу. Наша Мајкица је много добра. То је наша учитељица ми Ђаци је тако зовемо. Кад уђе она нам каже зараво лобар дан децо а ми јој кажемо добар дан Аругарице а она нам онда каже сине па је ми Ђаци много волимо. А онда она мене прозове Сандић Милица ајде ти сине па ме нешто пита а ја јој кажем знате Аругарице ја сам јуче прала веш па нисам могла да учим. А она ме онда опет прозове Сандић Милица па ме опет нешто пита а ја јој опет кажем знате ја сам прала веш. А она ме прозове још једанпут ајде сад Сандић Милица па јој ја још једанпут кажем ја сам прала веш. Онда ми она каже е не може то тако како ти то сине стално переш веш а деца почну да се смеју па ја више не знам да ли сам прала веш или нисам прала веш. А неки пут кад би ме прозвала ја бих нешто и знала и почела бих да говорим а она би ми рекла зашто ти сине тако уњкаш и немој да врскаш немој ти сине мене да се плашиш. А ја то нисам ни приметила и рекли су ми да увек тако говорим. Тада бих ја видела да наша Мајкица хоће и мене да воли као Аругу децу али да не може. И више ништа не бих рекла. А деца би ме после у Аворишту вукла за хаљиницу и дларала њњњњњ и јеси ли опрала веш и ја бих ударала и вукла за косу па би ме Мајкица после градила и казнила. И онда бих страшно

волела да сам болесна и мутава и да школу више ни не видим.

И још су моја мама и мој тага причали да лажем и крадем. А ја сам стварно и лагала и крала ал ме било срамота што они то причају па нисам смела да изађем из наше собе. А онда ми ни то више није било важно.

То је било онда кад је мој јадни мали Бата хтео да умре па сам после хтела да умрем и ја.

Једанпут су моја мама и мој тага отишли у вирош па сам ја чувала мог малог Бату и гурала га у оним његовим колицима на два точка и гледала како се деца играју школице. Онда је један Перица што не станује у нашој бараци шутнуо лопту па је лопта дошла код мене па сам хтела и ја да је шутнем ал сам испустила мог јадног Бату па је он пао на леђа и страшно ударио главу о бетон. Онда је мој Бата страшно почео да плаче и заценио се па сам га брзо подигла и унела у кућу и тешила га луму лулу јадно моје мало дете и плакали смо и он и ја. И ја сам га гледала како плаче и страшно сам се удлашила да ће да умре.

Ал мој јадни Бата није умро ни кад смо спавали ни кад смо се пробудили ни сутра кад смо се опет играли. И опет ми се онако смејао и ударао ме по образу секо секо. И ја сам опет ишла у школу и све. А онда сам се једанпут вратила а моја мама је мог јадног Бату донела из јаслица и мој јадни Бата је био страшно болестан. Био је блед блед и више се није смејао и ноћу је плакао док је спавао и будио се па опет плакао. Моја мама је тад мог јадног Бату однела код доктора а ја сам остала код куће и страшно сам се умашила да ће доктор да каже мојој мами зашто је Бата болестан. Ал он

јој то није рекао само казао давајте му леђун и јаја. А моја мама је дошла кући и викала доктори су курве и они ништа не знају и има ту нешто другог. И ја сам је разумела. И онда сам рекла кад ће мој јадни Бата да умре нек умрем и ја.

И кад је једанпут био мрак па су моја мама и мој тага спавали и кад је и мој јадни мали Бата мало заспао ја сам полако устала и пашнула мом малом Бати на уво а сад Бато твоја сека иде да умре збогом. И пољубила сам га. Онда сам полако изашла у наш ходник и страшно сам се бојала да ће неко да види да сам пошла да умрем. Али нисам срела никог. А напољу је био мрак мрак и није било нигде никог. Ал ја се више нимало нисам плашила. Онда сам дошла овамо па сам у мраку нашла мог Сашу и моју Делицу и изнела их преа шупу. И онда сам им рекла сад збогом ваша Делика иде да умре. У пољубила сам их. Онда сам их опет унела у шупу да ме не гледају кад умрем. И онда сам страшно плакала. И пољубила сам и шупу и врата и пољубила сам земљу и хтела сам још нешто да пољубим па више није било шта. И онда сам легла на земљу па сам мало гледала у небо и било ми је страшно лепо што сам живела. Тада сам рекла а сад нек ја умрем а мој мали Бата нека оздрави збогом. И зажмурила сам. И онда сам чекала чекала ал још ништа није долазило па ми је било зима па сам погледала у небо и оно је било исто онако црно и онда сам знала да ништа неће ни доћи и да ће мој мали Бата да умре. И онда сам устала и вратила се кући.

После сам постала страшно гладна. Стално стало сам била гладна. И почела сам страшно да крадем. Крала сам и пре ал сад сам све крала. Крала

сам прво за мог малог Бату ал онда је мој Бата оздравео па су моја мама и мој тага опет почели онако да ме грте како нисам добра и крадем и како ћу да будем курва и да ме везују за кревет и ударају и ја сам се увек упишквала па сам после почела да пишким и ноћу док сам спавала. И онда сам крала још.

Украла сам оа маме шест динара и још педесет и тридесет и шест и још сто осамдесет. Купила сам чоколаду и бомбоне и јабукe и ишла сам у биоскоп. Украла сам тетка Лепи сто шесет динара. Купила сам за све паре крушке па сам их до школе појела само сам једну оставила за мог малог Бату. Сакрила сам је у клозет и чекала да моја мама некуда оде да му је дам. Ал она није отишла па сам је у клозету појела. Украла сам моју Делићу. Украла сам једанпут два лимуна за Бату па опет два лимуна и једну поморанџу па два јајета. То све на пијаци. Украла сам једну јабuku и једну крушку из пиљарнице нисам могла више онај чика ме гледао па сам се уплашила да ме не ухвати. Украла сам тетка Бурџици конопац за веш оа најлона па сам га однела на пијаци и продала једном сељаку за тридесет и пет динара. Купила сам суво грожђе. Украла сам у школи оа једне Новаковић Невенке пенкало па су направили претрес и замало ме нису ухватили. Сакрила сам га у ципелу. Продала сам га чика Андри он исто краде то сам видела за сто двадесет динара ал он ме после казао мојој мами па ме онда ударала. Рекла сам да сам га нашала. А и паре сам била потрошила. Опет сам купила крушке ништа нису ваљале. Украла сам оа једне тетка Милиће што ради са мамом из њеног мантила двеста динара па се она после свабала с мојом ма-

мом а моја мама ме коа куће ударала и викала признај је л си узела ништа ти нећу а ја сам викала нисам мама да ми умреш ти. Ишла сам у лечји ресторан па сам јела саламе и кифле и јогурт и млеко и у посластичарницу и купила оно дугачко што виси у излогу. Није ми се свидело. Украла сам још оа тетка Лепе гајтан оа легле па нико није хтео да га купи био је стар. Бацила сам га у канту за ђубре. Украла сам оа једне теге што има малу бебу једанпут увече нешто бело с конопа мислила сам кошуља. То су биле три пеленице па нисам знала шта ћу с њима. Бацила сам и њих. И још сам крала сад не могу да се сетим.

А онда сам једанпут на пијаци оа једне дебеле тетке што продаје папуче и патике и ципеле узела једну папучу па сам онда узела и другу папучу и нико ме није видео. И била сам пошла. Ал тад сам приметила да су обе биле леве. Нисам знала шта ћу па сам се окренула да их полако заменим али једна ми је испала. И сви су ме видели. Онда је та дебела тетка почела да се дере лопов лопов па су се жене скупиле око мене и почеле да вичу лопове крадљивице и да ме чупају за косу а она дебела ме држала за руку и драла се зар ти мени да украдеш одавно те ја вардим не знам шта то значи иди је тај милицајак. Онда је милицајак дошао и оавео ме у општину.

Тамо сам опет видела оног чика с лепим рукама што је долазио коа нас. Он ме је познао и изгледао тужан и питао ме и шта ће ти те смраљиве папуче. А ја сам ћутала. Онда је у собу ушла једна тета па рекла ју тако мала а краде је л се стидиш. А ја сам рекла не. Онда ме онај чика испитивао. Ја сам му испричала да сам много крала и

све шта сам крала и рекла и њему да се не стидим. А онда је дотрчала и моја мама и чупала косу и викала ја то нећу преживети зар ти нисам све купила јао јао шта сам дочекала све сам дала за ту децу а она тако јао како ћу ово преживети и мене је тада било страшно слид.

Сада су моја мама и мој тата опет много добри. Више ме не ударају а мама ми увек каже а зашто си не обучеш нову хаљиницу. Ја сам исто добра и више не крадем. Само понекад мало. И само се понекад ноћу упишким. Али ме мама и тата због тога више не грате. А данас је била недеља па су тра моја мама опет неће радити него ће ми још једанпут дати да обучем нову хаљиницу зелено и жуто са црвеним цветићима и узети ме за руку и оавести у Земун у онај дом што није дом него рођија за децу. Ја сам се прво страшно плашила па долазила овамо и плакала. Сада се више не плашим. Баш ме брига за дом. Баш ме брига за маму. Баш ме брига за све. Само ми је жао што малопре нисам звала Пецу. Он је добар.

А кад одем тамо рећи ћу неком мушкарцу да ми направи дете. Они то воле ја то знам. Ако ми не буде лепо ја ћу да ставим руке на очи па ништа нећу видети. А после ћу да родим једног лепог малог Бату. И зваћу га Бата а не Мирослав. То ми се име не свиба.

А можда ћу да побегнем у Америку. Тамо ћу да порастем велика па ћу да будем лепа па ћу да одем у један циркус па ћу тамо по коношу да јашем један сјајан бицикл као што сам једанпут видела у Земуну и имаћу много лепих хаљина од најлона и много лепих лепих мушараца и они ће ме много волети. И сви ће ме много волети. И онда ће ми

у новинама изаћи слика па ће она доћи у Београд па ће је видети и моја мама и мој тата и мој мали Бага и Пеца. И сви. И онда ћу да купим једна лепа црвена кола без крова па ћу једанпут првог маја не нећу првог маја тад је гужва једанпут у недељу ћу да дођем у Београд и возићу се у мојим црвеним колима без крова с једним лепим великим кучетом и онда ћу да дођем код наше бараке и почећу да свирам сиреном и да се окрећем око наше бараке и онда ће сви изаћи пред бараку и гледаће ме и викаће Лилика Лилика ево наше Лилике и милијајци ће ми викати Лилика Лилика и овако ће ме поздрављати. А ја ћу само јурити око наше бараке и никога нећу гледати и ветар ће ми носити косу и моју лепу хаљину и тераће ми сузе на очи и они ће викати како је лепа наша Лилика како је лепа наша Лилика. А ја ћу само трубити трубити наше бараке окретати се око окретати се око окретати.

А можда ћу само престати да једем.